

Т. В. Запорожець

кандидат наук з державного управління,
докторант кафедри інформаційної політики та цифрових технологій
Національної академії державного управління при Президентові України

ТЕРМІНИ ТА ПОНЯТТЯ «ІНТЕЛЕКТ, ІНФОРМАЦІЙНІ, ЦИФРОВІ, ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ, СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЇ, БЛОКЧЕЙН, КРАУДСОРСИНГ»: ЕТИМОЛОГІЧНІ ТА ЛОГІКО-СЕМАНТИЧНІ АСПЕКТИ

Стаття присвячена дослідженню етимологічних та логіко-семантичних аспектів термінів і понять у сфері інтелектуального управління: інтелект, інформаційні, цифрові, інтелектуальні, смарт-технології, блокчейн, краудсорсинг. Доведено, що інтелектуалізація управління органами публічної влади за допомогою новітніх технологій підвищує ефективність комунікації між керівниками і персоналом та стає найважливішим фактором функціонування державних і економічних об'єктів.

Ключові слова: державна політика, інформаційні, цифрові, інтелектуальні технології, смарт-технології, блокчейн, краудсорсинг.

Постановка проблеми. Управління діяльністю органів публічної влади проходить важливий етап становлення в Україні. Реалії сьогодення вимагають пошуку нових способів керування, які будуть раціональними та ефективними на практиці. Сучасні проблеми інноваційного державотворення зумовлюють необхідність якісного управління масивами інформаційних потоків, комунікацією між органами влади і суспільством. М. Кастельс зауважує, що сучасні неурядові організації та органи публічної влади впливають на розум людей завдяки використанню новітніх технологій взаємодії між державою і суспільством [7, с. 189]. Основним завданням управління органами публічної влади є вплив на якість життя громадян, тому використання інфраструктури організації і всіх її потужностей має бути раціональним.

На перше місце виходить нині інтелектуалізація будь-яких процесів збереження, обробки і передачі даних між установами. Інтелектуалізація управління стає найважливішим фактором функціонування державних і економічних об'єктів. Вона охоплює вплив інтелектуального капіталу, знань і технологій, які залучаються до процесів виробництва, взаємодії з суспільством, взаємодії між владою і громадянами [3, с. 29].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми інтелектуального управління, потенціалу знань і людського капіталу досліджува-

лись у працях таких науковців, як: С. Бабій [1], В. Воронкова [2], В. Гриценко [3], Г. Калініна [5], О. Карпенко [6], І. Клименко [10], С. Князь [11], В. Куйбіда [12], І. Рижова [16], Й. Ситник [17], К. Хаврова [19] та ін. Науковці обґрунтовують складники інтелектуалізації управління, а також визначають новітні технології, які застосовуються з метою управління інтелектуальним капіталом організації.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Компоненти інтелектуалізації включають знання, інформацію, наукові і культурні надбання суспільства. У сукупності вони формують інтелектуальні ресурси. Актуальність дослідження зумовлюється підвищенням ролі інтелектуальних ресурсів в управлінні організаціями. Вони визначають ефективність функціонування системи органів публічної влади в країні. Інноваційний потенціал інтелектуального управління полягає в інтегруванні знань та інформації у взаємозв'язку з технологіями задля досягнення певної мети.

Мета статті. Метою статті є дослідження етимологічних та логіко-семантичних аспектів термінів і понять у сфері інтелектуального управління: інтелект; інформаційні, цифрові, інтелектуальні технології, смарт-технології, блокчейн, краудсорсинг.

Виклад основного матеріалу. Концепція інтелектуального управління реалізується залежно від інтелектуального потенціалу уста-

нови, її керівників і працівників, таким чином, потенціал кадрів і технічні можливості установи визначають інтелектуалізацію всієї системи управління організацією. Як зауважує Й. Ситник, *інтелектуалізація управління* являє собою складний процес керування, який базується на використанні системних знань, інтелектуального потенціалу працівників, інформаційних та смарт-технологій [17, с. 19]. Без інтелектуального персоналу інтелектуалізація діяльності установи неможлива. Інтелект співробітників – це найцінніший актив компанії [19, с. 125].

В основі поняття «інтелектуалізація» лежить слово «інтелект». Поняття «інтелект» має латинське походження, що означає «розум», «розумова здатність» [8, с. 379]. Сутність терміна «інтелект» зводиться до здатності накопичувати знання і вирішувати складні проблеми. Р. Солсо пропонує розуміти «інтелект» як уміння особистості здобувати, використовувати і відтворювати набуті знання на практиці для усвідомлення понять і взаємин між предметами і явищами [цит. за 11, с. 189].

Згідно з Л. Готтфредсон, «інтелект» являє собою розумову здібність особистості до планування, вирішення проблем, здійснення висновків, абстрактного мислення та ін. [21, с. 18]. Включеність людини у діяльність визначається рівнем розвитку її інтелекту, мотивацією та складністю вирішуваної проблеми. Інтелект тісно пов'язаний з мотивацією. Здійснення праці передбачає розуміння інтелекту як розумової діяльності, яка мотивується емоційним станом особистості, зовнішніми або внутрішніми чинниками та її власними потребами [8, с. 379].

У світі існує спільний показник інтелекту IQ (*Intelligence Quotient*). Однак IQ вимірюється лише суб'єктивно, адже рівень інтелекту визначається завдяки проходженню тестів, які, по суті, не можуть гарантувати повної об'єктивності. Отже, рівень інтелекту працівників розкривається лише у конкретній ситуації під впливом проблем, які виникли і які необхідно розв'язати. Слід зауважити, що управління інтелектом людини в умовах організації неможливе. Керівник може спрямовувати інтелектуальну діяльність працівника на вирішення необхідних установчих задач. Таким чином, йдеться про вплив на інтелект через емоції. Це твердження про зв'язок інтелекту з емоціями було висловлене Г. Гарднером [цит. за 22].

Інтелектуалізація управління органами публічної влади дає змогу керівникам раціо-

нально організувати розподіл праці між співробітниками залежно від їхніх знань та здібностей і функцій, які вони виконують в установі. З огляду на це існує залежність між рівнем менеджменту і результативністю діяльності цілісної організації.

Інтелектуалізація управління підтверджується такими аргументами:

- розвиток інтелекту особистості є спрямованим на її соціалізацію і реалізацію на індивідуальному і суспільному рівнях;
- інтелектуальний потенціал працівників характеризується креативністю, інтегрованістю у виробничі процеси, усвідомленням спільних цілей;
- формування інформаційно-технологічної бази установи розширює можливості здійснення всіх видів діяльності;
- диференціація інформації і диверсифікація знань на рівні управління [17, с. 19].

Значущості в сфері інтелектуального управління набувають *інформаційні та цифрові технології*. Управління зазнає впливу динамічного розвитку технологічно-інформаційних процесів. Інформаційні технології – це інформаційно-технологічні засоби, електронна техніка, комп'ютерні засоби, які застосовуються для обробки і передачі інформації [1, с. 75].

Інтелектуальні інформаційні технології – це один із методів інтелектуалізації управління. Вони об'єднують у собі зорові, мовленнєві і нейромережеві методи обробки інформації [20, с. 37]. Всі управлінські рішення в галузі успішного використання інформації та організації системи функціонування її обігу є взаємопов'язаними. Інформаційні технології впливають на результати діяльності установи, тому керування політикою організації щодо інформаційного забезпечення є комплексним завданням управління.

Сучасні вітчизняні дослідники зазначають, що застосування *цифрових технологій* у суспільних взаєминах, їх регулювання через систему публічного врядування сприятиме змінам/перетворенню управлінських процесів та передбачає створення належного середовища для функціонування цифрового врядування. *Цифровізацію (digitalization)* у широкому розумінні науковці трактують як процес впровадження цифрових технологій для вдосконалення життєдіяльності людини, суспільства і держави. Внаслідок цього цифрове врядування буде сприйматися як цифрова реалізація

публічної влади (цифрова форма публічного врядування), яка стане етапом еволюційного впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у діяльність органів публічної влади («інформатизація державного управління» → «електронне урядування» → «цифровізація публічного врядування») [12 с. 6].

У сучасних умовах розвитку цифрового суспільства виникає смарт-суспільство, сформоване на основі *смарт-технологій*. Поняття «смарт-суспільство» увійшло в обіг після Саміту Великої двадцятки у Сеулі 2010 року під час форуму, присвяченому цифровим технологіям «Smart і стале зростання». Смарт-технології було проголошено як перспективний напрям для низки країн – Австралії, Німеччини, Нідерландів, Південної Кореї. Термін «смарт» походить від англійського слова “smart”, що означає «розумний», «інтелектуальний». Ці терміни щодо людини як працівника асоціюються із розсудливістю, кмітливостю, хитрістю, а стосовно технологій – з умінням аналізувати, штучним інтелектом [16, с. 174]. Раніше цей термін запропонував П. Друкер у 1954 р. Згідно з науковцем, слово SMART є абревіатурою, де S означає Self-Directed (самокерований), M – Motivated (мотивований); A – Adaptive (адаптивний); R – Resource enriched (ресурсозбагачений); T – Technology (технологічний) [цит. за 18].

Створення смарт-суспільства є парадигмою, спрямованою на покращення якості життя людей. Ключовим поняттям у концепції смарт-технологій у сфері публічного управління є взаємодія з оточуючим середовищем. Нині управління суспільством здійснюється за допомогою різного роду взаємодії з соціумом. Наприклад, смартфони і смарт-телебачення. Застосування смарт-технологій в управлінні веде до підвищення мобільності праці. Зокрема, державна служба зайнятості або освітні установи завдяки смарт-технологіям мають більше можливостей донести інформацію до кожного індивіда. Смарт-суспільство є невід’ємним від розвитку смарт-технологій. Деякі науковці, як Т. Тихомиров, вважають, що поширення смарт-технологій, таких як смарт-транспорт, смарт-охорона здоров’я, смарт-енергетика, смарт-промисловість та інші види смарт-суспільства, відіграють центральну роль у створенні загальної смарт-структури органів публічної влади [цит. за 2]. Таким чином, в управлінських процесах смарт-технології є засобом інтеграційно-операційної взаємодії між різними установами, між департаментами в межах однієї організації, а також між інституціями та суспільством.

Потужним впливом в управлінських процесах характеризується технологія *blockchain* (блокчейн). Англо-український словник трактує *block* як блок, кубик; *chain* – ланцюг, послідовність; *blockchain* – ланцюг блоків транзакцій [4, с. 78].

Блокчейн – це «технологія розподіленого реєстру, всі операції в якій підтверджуються і безперервно реєструються без участі будь-яких інститутів, а саме банків, держави або корпорацій». Технологія блокчейну впроваджена в обіг у 2009 році, однак пік її активності припадає на 2013 рік. У рамках технології блокчейну особлива увага приділяється криптовалютам, які виникли на її основі [13, с. 319].

Українським науковцем О. Карпенком визначено технологічні переваги застосування цифрової технології «блокчейн», а саме: мережева децентралізація; розподіленість зберігання інформації; «гранична» захищеність інформації від фальсифікації; відкритість, криптозахищеність та контрольованість історії транзакцій. Науковцем уточнено типологізацію блокчейнів за суб’єктами адміністрування (інклюзивний та ексклюзивний) та режимом доступу до даних, операцій та транзакцій (публічний та закритий) та запропоновано класифікацію організації блокчейн-систем за чотирма типовими шаблонами: «інклюзивний-публічний», «інклюзивний-закритий», «ексклюзивний-публічний», «ексклюзивний-закритий». Дослідник доводить, що серед інформаційно-комунікативних (цифрових) систем органів державної влади пріоритетними є ексклюзивний-публічний або ексклюзивний-закритий блокчейн, оскільки такі шаблони передбачають обробку транзакцій у межах однієї організації з визначеною кількістю вузлів (комп’ютерів, серверів та ін.) та підтвердженням достовірності кожного учасника транзакції (за наявності цифрових ключів) [6, с. 22].

Унікальність технології блокчейну в управлінських процесах полягає у тому, що її неможливо підробити. Прикладом поширення блокчейн-технології є поступове поширення платіжних систем на базі блокчейну, які замінюють класичні системи проведення банківських операцій. Завдяки блокчейну кожен індивід може інвестувати в технологію. Блокчейн була створена для забезпечення безпеки транзакцій з криптовалютою, отже, ця технологія ідеально підходить для передачі цінної інформації.

Штучний інтелект блокчейну дає змогу здійснювати контроль безпеки інформації не людиною (відповідальним працівником), а завдяки «розумному» коду, криптографії і колаборації.

Технологія блокчейн сприяє централізації владних структур, адже останнім часом, коли організації отримали доступ до нових технологій, вони «вирвалися» з-під влади централізованих організацій. Впровадження інтелектуального управління за допомогою технології блокчейн пов'язане з тим потенціалом, який має ця технологія – це автоматизація будь-яких операцій між органами влади. За рахунок автоматизації всіх процесів технологія блокчейн створює можливість для скорочення витрат на робочу силу.

Ця технологія також може використовуватися для нефінансових цілей. Наприклад, InterPlanetary File System (IFPS) використовує блокчейн для децентралізації зберігання файлів шляхом їх об'єднання через Інтернет. Деякі платформи цифрового підпису тепер використовують блокчейн для реєстрації підписів та перевірки документів, підписаних цифровим способом. Блокчейн навіть може бути використаний для захисту інтелектуальної власності, пов'язуючи зміст контенту з оригінальним джерелом [13, с. 322].

В Україні технологія блокчейн у сфері публічного управління поки що не застосовується. Разом з тим блокчейн має потужності для вирішення проблем інформаційного забезпечення, наприклад, ведення публічних реєстрів. Яскравим зразком ефективності технології блокчейн є медичні реєстри або банківські системи. Механізм цієї технології забезпечує можливість одночасної ідентифікації і поширення інформації між користувачами системи. Це цифровий носій, який працює на основі цільового протоколу обчислень. Іншими словами, блокчейн у публічному управлінні є платформою для реєстрації баз даних і проведених операцій.

Як зауважує І. Клименко, сутність використання блокчейн полягає в управлінні записами в публічних реєстрах і у створенні уніфікованої національної або міжнародної системи для конкретного реєстру. Наприклад, реєстр майнових прав. Кожен учасник цього реєстру має можливість розміщувати інформацію про об'єкти і контролювати будь-які зміни й операції з ними [10, с. 3]. Деякі дослідники, наприклад О. Данильченко, вважають, що застосування блокчейн-технології поступово витіснить інші засоби управління інформацією, тому що вона не обмежується географічним розташуванням і дає змогу здійснювати будь-які операції [цит. за 10]. Згідно з Р. Райдейко, в публічній сфері технологія блокчейн може виконувати низку завдань [15, с. 114]:

Публічне управління. Як зазначено вище, блокчейн-технологія є засобом ведення децентралізованих реєстрів. Збір інформації в одному файловому середовищі полегшує управління нею. Крім цього, це сприяє прозорості використовуваної інформації.

Документообіг. Державні реєстри передбачають збереження та обмін інформацією. Здійснення передачі документів не залежить від географічного розташування установ, оскільки вони з'єднані мережевим зв'язком.

Опитування суспільної думки. Думка членів суспільства визначає напрям державної діяльності. Потреби суспільства є нагальною необхідністю для здійснення будь-яких транзакцій. Блокчейн-технологія завдяки обміну інформацією дає змогу отримувати дані про суспільну думку.

Слід зауважити, що впровадження блокчейн-технологій в управлінській діяльності залежить від низки чинників. По-перше, це юридичний механізм контролю інформації. Зокрема, дотримання безпеки управління інформацією передбачає впровадження системи ідентифікації користувача. По-друге, бар'єром у використанні блокчейн може виступати новизна самої технології і не розуміння механізмів її використання. Персонал установи потребує спеціальної підготовки, щоб працювати з блокчейн-технологією. Зазначимо, що вперше державний реєстр на блокчейн-платформі було створено в Естонії в 2015 році. Технологію блокчейн використовували в Одеській області в 2017 році, а в Київській області її використали для збереження і передачі даних у системі голосування під час проведення місцевих виборів [15, с. 115].

Окрім блокчейну, інноваційним управлінським рішенням є *краудсорсинг*. Виникнення технології краудсорсингу пов'язане з розвитком мережевої системи знань і інформаційно-комунікативних засобів взаємодії за допомогою Інтернету. Поняття «краудсорсинг» походить від англійського *crowdsourcing* (де *crowd* – натовп і *sourcing* – використання ресурсів) і вперше було запропоноване Джеффом Хау, журналістом і редактором журналу «Wired». Автор розуміє поняття «краудсорсинг» як акт делегування деяких виробничих функцій певному колу осіб або добровольцям, які координують свою діяльність за допомогою використання інформаційних технологій [цит. за 5, с. 231]. Згідно з О. Марченко, краудсорсинг – це технологія використання інтелектуального потенціалу або колективного розуму Інтернет-середовища [14].

Перевагою краудсорсингу є інтеграція людських і інтелектуальних ресурсів із засобами соціальної мережі. Краудсорсинг варіюється залежно від тематики. Виділяють краудсорсинг у *бізнес-сфері*, де цей метод дає змогу управляти бізнесом ефективно з найменшими витратами; у *соціальній сфері* краудсорсинг вирішує завдання взаємодії органів влади та будь-яких інших установ з людьми; у *політичній сфері* або у *державному управлінні* технологія краудсорсингу охоплює базу даних проектів законів. Яскравим прикладом цього типу краудсорсингу є референдум в Ісландії, проведений у 2011 році за ініціативою Президента Ісландії. На платформах Facebook, Twitter, YouTube, а не на державних сайтах, кожен громадянин міг висловити свою думку щодо нової конституції, яку створювали 2,6 року. За типом завдань краудсорсинг поділяється на два типи: 1) безпосередньо краудсорсинг, який передбачає збір інформації, збір думок, пошук рішення та ін. і 2) краудфандинг – збір коштів.

Перевагами використання краудсорсингу в управлінні з боку органів державної влади є охоплення широкої аудиторії без залучення додаткових зусиль. Краудсорсинг характеризується відсутністю будь-яких географічних меж. Люди можуть надсилати свої коментарі з будь-яких куточків Землі. Краудсорсинг є мало затратним і креативним засобом взаємодії з членами суспільства. На думку Г. Калініної, краудсорсинг – це, по-суті, насичене Інтернет-середовище, генеруюча висока напруга від сотень незнайомих один одному людей з діаметрально протилежними поглядами та характеристиками, які є самомотивованими та об'єднаними інтересом до поставленої проблеми [5, с. 234]. Краудсорсинг є ефективною технологією кооперації з суспільством через соціальні мережі. Схему використання краудсорсингу органами публічної влади під час прийняття управлінських рішень можна представити таким чином:

- 1) Установа (компанія, організація) визначає проблему.
- 2) Установа повідомляє проблему натовпу.
- 3) Натовп представляє своє бачення рішення.
- 4) Найактивніші учасники проводять голосування й обирають рішення.
- 5) Оголошення прийнятого рішення.
- 6) Установа (компанія, організація) приймає остаточне рішення і реалізує його [9, с. 99].

Успішність краудсорсингу полягає у тому, що люди здійснюють добровільний внесок у колективну працю, а основним виступає мотивація

[14]. Знання великої кількості людей об'єднуються навколо досягнення певної мети. О. Кіреєва зауважує, що в науковій літературі існує думка, що інтелект натовпу нижчий за інтелект індивіда [9, с. 99]. Однак практика показує, що іноді група фахівців вирішує інтелектуальні завдання краще і швидше, ніж найбільш обдаровані люди.

Висновки і пропозиції. Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновки, що інтелектуалізація управління органами публічної влади підвищує ефективність комунікації між керівниками і персоналом. Використання новітніх інформаційних технологій сприяє покращенню можливостей співпраці на різних рівнях діяльності установи. Таким чином, покращення інтелектуального управління органами публічної влади підвищить результативність використання ресурсів організації. Це сприятиме інтересу потенційних інвесторів або фінансових установ до підприємств, а для публічних установ підвищить успішність взаємодії між органами влади і суспільством. Застосування інформаційно-цифрових та смарт-технологій дає змогу органам публічної влади досягати значних результатів завдяки адаптації своєї системи до швидко змінюваного комунікативно-орієнтованого середовища. Науково-технічний прогрес змінює також вимоги до мобільності трудових ресурсів й інтелектуального потенціалу співробітників. Блокчейн-технологія є ефективним методом інтелектуального управління установою і дає змогу створювати реєстри, в які вносяться блоки інформації стосовно проведених операцій. Цю технологію особливо актуально використовувати для управління великими масивами інформації про інтелектуальну власність, медичні бази даних, інформацію щодо голосування, завдяки чому виключається вірогідність фальсифікацій. Щодо краудсорсингу, то ця технологія забезпечує інтелектуальну співпрацю на міжнаціональному рівні, оскільки соціальні мережі не знають географічних кордонів, а також дає можливість залучити до вирішення проблем фахівців, які безпосередньо не пов'язані з проблемою. Краудсорсинг є важливим засобом публічного управління. Доцільність його використання визначається високою вартістю різних видів соціального управління. Інтернет-технології дають змогу прозоро здійснювати менеджмент і економно використовувати ресурси. Отже, інтелектуалізація управління має забезпечувати результативність вирішення будь-яких завдань у державному секторі.

Список використаної літератури:

1. Бабій С.О. Інтелектуалізація діяльності підприємства. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/rbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&image_file_name=PDF/gapsu_2013_18_12.pdf
2. Воронкова В.Г. Інтернет як глобальна тенденція розвитку інформаційного суспільства. Гілея: науковий вісник: зб. наук. праць. К.: Вид-во УАН ТОВ «НВП» «ВІР», 2015. Вип. № 93(2). С. 174–179.
3. Гриценко В.І. Інтелектуалізація управління сталим розвитком соціально-економічної системи в умовах глобалізації та процесів, що динамічно відбуваються / В.І. Гриценко, Л.І. Бажан. Економіко-математичне моделювання соціально-економічних систем. 2014. Вип. 19. С. 5–38.
4. Зайковскі С.А. Blockchain / С.А. Зайковскі, Л.М. Адамовська. Англо-український словник. 2016. 1248 с.
5. Калініна Г.М. Краудсорсинг як інноваційний управлінський інструмент і змістова компонента навчального посібника для керівників. Проблеми сучасного підручника. 2015. Вип. 15(1). С. 230–239.
6. Карпенко О.В. Цифрова технологія «блокчейн» у державному управлінні: сутність, переваги та ризики застосування / О. Карпенко, А. Осьмак. Теоретичні та прикладні питання державотворення: електрон. наук. фах. вид. Одес. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України. Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2017. Вип. 21. С. 20–27.
7. Кастельс М. Галактика Інтернет: размышления об Интернете, бизнесе и обществе. / Пер. с англ. А. Матвеева под ред. В. Харитоновна. Екатеринбург: У-фактория (при участии изд-ва Гуманитарного ун-та), 2004. 328 с. (Серия «Академический бестселлер»).
8. Кащук К.М. Сутність та специфічні риси емоційного інтелекту у менеджменті та самоменеджменті. Імплементация наукових засад та перспективи досконалої маркетингової діяльності підприємств як ринково-орієнтованої концепції їх розвитку: колект. монографія. Видавництво Євенок О.О., Житомир, 2017. С. 379–400.
9. Кіреєва О. Перспективи краудсорсингу як інструменту співпраці органів влади та громадськості в контексті розвитку публічного управління. Державне управління та місцеве самоврядування. 2016. Вип. 2. С. 97–104.
10. Клименко І. Застосування блокчейн-технологій у публічному управлінні / І. Клименко, Г. Лозова, Л. Акімова. Науковий вісник «Демократичне врядування». 2017. Вип. 2. 6 с.
11. Князь С. Сутність поняття і характеристики інтелектуального потенціалу підприємства / С. Князь, Л. Холявка. Економічний аналіз. 2013. Т. 12(3). С. 188–192.
12. Куйбіда В.С., Карпенко О.В., Наместнік В.В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. Вісник НАДУ при Президентіві України (Серія «Державне управління»). 2018. № 1. С. 5–10.
13. Литвиненко К.О. Новітні бізнес-моделі на базі блокчейн-технологій. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 21. С. 319–322.
14. Марченко О.С. Інтелектуальний краудсорсинг як категорія інформаційного суспільства. URL: http://www.rusnauka.com/5_SVMN_2013/Economics/14_128321.doc.htm
15. Радейко Р.І. Особливості впровадження технології блокчейн у сфері публічних відносин в Україні. Часопис цивілістики. 2018. № 29. С. 112–118.
16. Ришова І.С. Smart-технології як фактор розвитку сучасного дизайну. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2017. Вип. 69(1). С. 174–183.
17. Ситник Й.С. Теоретичні засади інтелектуалізації систем менеджменту підприємства. Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. Темат. вип.: Технічний прогрес і ефективність виробництва. Харків: НТУ «ХПІ». 2012. № 16. С. 18–23.
18. Соснін О.В. Інформаційна безпека: нові виміри загроз, пов'язаних з інформаційно-комунікаційною сферою / О.В. Соснін, О.П. Дзьобань. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: зб. наук. пр. Запоріжжя: Вид-во ЗДІА, 2015. № 61. С. 24–34.
19. Хаврова К.С. Методологічні основи інтелектуалізації діяльності підприємства для економічної стабілізації. Причорноморські економічні студії. 2016. Вип. 6. С. 121–125.
20. Хаврова К.С. Роль інформації в інтелектуалізації діяльності підприємства. International Journal of Innovative Technologies in Economy. 2018. С. 36–38.
21. Gottfredson L.S. (1994). Mainstream science on intelligence / L.S. Gottfredson et al. The Wall Street Journal, 1994. P.A18.
22. Mayer J. Emotional Intelligence Test MSCEIT / J. Mayer, P. Salovey, D. Caruso, Mayer-Salovey Caruso. User's Manual. Toronto, Canada, 2002. 378 p.

Запорожец Т. В. Термины и понятия «интеллект, информация, цифровые, интеллектуальные, смарт-технологии, блокчейн, краудсорсинг»: этимологический и логико-семантический аспекты

Статья посвящена изучению этимологических и логико-семантических аспектов терминов и понятий в области интеллектуального управления: интеллекта, информационных, цифровых, интеллектуальных, смарт-технологий, блокчейн, краудсорсинга. Доказано, что интеллектуализация управления органами публичной власти с помощью новейших технологий повышает эффективность коммуникации между руководителями и персоналом и становится важнейшим фактором функционирования государственных и экономических объектов.

Ключевые слова: государственная политика, информационные, цифровые, интеллектуальные технологии, смарт-технологии, блокчейн, краудсорсинг.

Zaporozhets T. V. Terms and conceptions “intelligence, information, digital, intellectual, smart technologies, blockchain, crowdsourcing”: ethymological and logic-semantic aspects

The article is devoted to the study of etymological and logical-semantic aspects of terms and concepts in the field of intellectual management: intelligence, information, digital, intellectual, smart technologies, blockchain, crowdsourcing. It is proved that the intellectualization of management by public authorities with the help of the newest technologies increases the efficiency of communication between managers and personnel and becomes the most important factor of functioning of state and economic objects.

Key words: state policy, information, digital, intellectual technologies, smart technology, blockchain, crowdsourcing.